Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (üheksas koda)

8. juuli 2020*

Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering – Sõnamärk welmax – Varasem Euroopa Liidu sõnamärk valmex – Apellatsioonikojale kaebuse esitamise tähtaeg – Hilinenult esitamine – Tähtaja algus – Teatis – Tähitud kirja teel saatmise tõend – E-kirja teel edastamine – Kaebuse esitamise lõivu tähtaegse tasumise kohustuse järgimata jätmine – Kaebus, mis loetakse esitamata jäetuks – Puuduste kõrvaldamise taotluse ulatus – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 68 lõige 1 – Delegeeritud määruse (EL) 2018/625 artiklid 23 ja 56–58

Kohtuasjas T-305/19,

Welmax + sp. z o. o. sp.k., asukoht Poznań (Poola), esindaja: advokaat M. Machyński,

hageja,

versus

Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), esindaja: D. Walicka,

kostja,

teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses oli

Valmex Medical Imaging GmbH, asukoht Augsbourg (Saksamaa),

mille ese on hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 22. märtsi 2019. aasta otsuse (asi R 2245/2018-5) peale, mis käsitleb vastulausemenetlust Valmex Medical Imagingi ja Welmax +-i vahel,

ÜLDKOHUS (üheksas koda),

koosseisus: koja president M. J. Costeira, kohtunikud D. Gratsias ja M. Kancheva (ettekandja),

kohtusekretär: E. Coulon,

arvestades hagiavaldust, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 14. mail 2019,

arvestades kostja vastust, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 11. septembril 2019,

arvestades hageja taotlust kohtuistungi määramiseks ja olles Üldkohtu kodukorra artikli 106 lõike 1 alusel otsustanud avada menetluse suulise osa,

* Kohtumenetluse keel: poola.

arvestades kirju, milles pooled vastuseks Üldkohtu küsimusele, mis käsitles kohtuistungi korraldamist COVID-19 põhjustatud tervishoiukriisi kontekstis, teatasid, et nad ei soovi esitada suulisi seisukohti kohtuistungil, ning leides, et tal on kohtuasja materjalide põhjal piisavalt teavet,

on teinud järgmise

otsuse [1]

[…]

Õiguslik käsitlus

27 Hageja põhjendab hagi sisuliselt üheainsa väitega, mille kohaselt on rikutud määruse 2017/1001 artikli 68 lõiget 1 koostoimes määruse 2018/625 artikli 23 lõikega 3. See ainus väide koosneb kolmest hindamisvigu puudutavad osaväitest, mis esiteks käsitlevad vastulausete osakonna otsuse teatavaks tegemise kuupäeva, teiseks selle otsuse peale kaebuse esitamise tähtaja lõppemise kuupäeva ja kolmandaks selle otsuse peale kaebuse esitamise lõivu tasumise tähtaja lõppemise kuupäeva.

[…]

Kaebuse esitamise lõivu tasumise tähtajast kinnipidamine ja EUIPO nõude kõrvaldada puudused ulatus

65 Kohtupraktika kohaselt tuleb määruse nr 207/2009 artiklit 60 (nüüd määruse 2017/1001 artikli 68 lõige 1) tõlgendada ühetaoliselt nii, et kaebuse esitamise lõiv tuleb tasuda selleks, et kaebus loetaks esitatuks, mistõttu selle tasumine on seotud kaebuse esitamisega, ning vastav makse tuleb teha, nagu ka kaebus esitada kahe kuu jooksul alates selle otsuse teatavaks tegemisest, mille peale kaebus esitatakse. Neljakuulist tähtaega, mis hakkab kulgema alates otsuse teatavaks tegemisest, kohaldatakse üksnes edasikaebuse aluste kohta selgituse esitamise suhtes, mitte kaebuse esitamise lõivu tasumise suhtes (21. mai 2014. aasta kohtuotsus Melt Water *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (NUEVA), T-61/13, EU:T:2014:265, punkt 31).

66 Käesoleval juhul möödus kaebuse esitamise lõivu tasumise kahekuuline tähtaeg, mis algas 21. septembril 2018 e-kirjaga teatamisest, 21. novembril 2018.

67 Hageja tasus 21. detsembril 2018 kaebuse esitamise lõivu EUIPO-le, kes sai selle kätte 24. detsembril 2018.

68 Tuleb järeldada, et kaebuse esitamise lõiv maksti hilinenult, pärast kaebuse esitamise ja lõivu tasumise tähtaja möödumist 21. novembril 2018.

69 Seda järeldust ei sea kahtluse alla hageja argument, mis tugineb EUIPO kahest 26. novembri 2018. aasta kirjast (vt eespool punktid 16 ja 17) väidetavalt nähtuvale „vorminõuete eiramisele“.

70 Selle kohta tuleb seoses delegeeritud määruse 2018/625 artikliga 23 täpsustada sellise puuduste kõrvaldamise nõude ulatust, mis on esitatud pärast kaebuse esitamise ja lõivu tasumise tähtaja möödumist.

1 Esitatud on üksnes käesoleva kohtuotsuse need punktid, mille avaldamist peab Üldkohus otstarbekaks.

71 Nõnda tuleb märkida, et delegeeritud määruse 2018/625 artikli 23 lõike 1 punktis c ette nähtud võimalused puuduste kõrvaldamiseks, et vältida kaebuse vastuvõetamatust, ei hõlma kaebuse esitamise lõivu maksmata jätmist, vaid üksnes hageja nime ja aadressi, tema esindaja nime ja aadressi või vaidlusaluste kaupade ja teenuste selget ja ühemõttelist esitamist.

72 Seevastu tuleb asuda seisukohale, et kaebuse esitamise lõivu ette nähtud tähtaja jooksul tasumata jätmist kui puudust ei saa delegeeritud määruse 2018/625 artikli 23 lõike 1 punkti c tähenduses kõrvaldada. Sama määruse artikli 23 lõige 3 näeb ette, et kui kaebuse esitamise lõiv tasutakse pärast määratud tähtaja möödumist, siis loetakse, et kaebust ei ole esitatud, ilma et oleks muud puuduste kõrvaldamise võimalust peale tähtaja ennistamise, mille suhtes kehtib määruse 2017/1001 artiklis 104 sätestatud erikord.

73 On tõsi, et kui selline tähtaeg on juba möödunud, võib EUIPO lubada – nagu ta tegi käesoleval juhul oma teises 26. novembri 2018. aasta kirjas – asjaomasel poolel esitada oma seisukoht ja võimalikud asjakohased tõendid võimaliku ettenägematu asjaolu või vääramatu jõu kohta või vabandatava eksimuse kohta, mis võib õigustada kaebuse esitamise lõivu ette nähtud tähtaja jooksul tasumata jätmist.

74 Siiski ei ole hageja tõendanud ega isegi väitnud, et esinesid ettenägematud asjaolud või vääramatu jõud või vabandatav eksimus, mis takistasid tal lõivu tasuda ette nähtud tähtaja jooksul, st 21. novembriks 2018. Eelkõige ei ole EUIPO kohustatud hagejale kaebuse esitamise lõivu tasumist tähtaja jooksul meelde tuletama, kuna see nõue tuleneb selgelt ja ühemõtteliselt hagejale teadaolevast määruse 2017/1001 artikli 68 lõikest 1.

75 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt võib menetlustähtaegu reguleerivatest liidu õigusnormidest kõrvale kalduda üksnes täiesti erandlikel asjaoludel, kuna nende normide range kohaldamine vastab õiguskindluse nõudele ja vajadusele hoida õigusemõistmise käigus ära mis tahes diskrimineerimine või suvaline kohtlemine. Selleks et asjaolusid saaks määratleda ettenägematute asjaolude või vääramatu jõu või ka vabandatava eksimusena, peaks igal juhul olema täidetud teatav subjektiivne tingimus, mis on seotud heauskse õigussubjekti kohustusega näidata menetluskäigu jälgimiseks ja ette nähtud tähtaegadest kinnipidamiseks üles asjaoludele vastavat valvsust ja tavapäraselt informeeritud majandustegevuses osalejalt nõutavat hoolsust (vt 21. mai 2014. aasta kohtuotsus NUEVA, T-61/13, EU:T:2014:265, punkt 38 ja seal viidatud kohtupraktika; 9. oktoobri 2019. aasta kohtumäärus Esim Chemicals *vs*. EUIPO – Sigma-Tau Industrie Farmaceutiche Riunite (ESIM Chemicals), T-713/18, ei avaldata, EU:T:2019:744, punkt 34). Käesoleval juhul ei ole see hageja puhul nii.

76 Peale selle tuleb märkida, et pärast seda, kui EUIPO teavitas hagejat 26. novembri 2018. aasta teises kirjas kaebuse esitamise lõivu ette nähtud tähtaja jooksul tasumata jätmisest ja ohust, et kaebus loetakse seetõttu esitamata jäetuks, ei minetanud ta kõiki EUIPO-le kaebuse esitamise võimalusi. Isegi kui eeldada, et hageja kavatsus oli väita, et kuigi ta oli näidanud üles asjaoludele vastavat valvsust, ei olnud tal võimalik kaebuse esitamise lõivu tähtaja lõpuks tasuda, oli tal võimalik kasutada EUIPO tähtaja ennistamise menetlust ning ta oleks saanud esitada määruse 2017/1001 artikli 104 alusel vastavasisulise taotluse (vt 21. mai 2014. aasta kohtuotsus NUEVA, T-61/13, EU:T:2014:265, punkt 43 ja seal viidatud kohtupraktika). Ent hageja ei ole esitanud tähtaja ennistamise taotlust selle artikli alusel.

77 Hageja tõepoolest mainis oma 20. detsembri 2018. aasta kirjas menetluse jätkamist. Ta ei esitanud siiski ühtegi taotlust menetluse jätkamiseks määruse 2017/1001 artikli 105 alusel. Igal juhul oleks selline taotlus tulnud jätta rahuldamata, kuna vastavalt selle artikli lõikele 2 ei kohaldata seda artiklit nimetatud määruse artiklis 68 ette nähtud tähtaegade suhtes, nagu kaebuse esitamise tähtaeg ja kaebuse esitamise lõivu tasumise tähtaeg.

78 Lõpuks tuleb tõdeda, et isegi kui apellatsioonikoda leidis vaidlustatud otsuse punktis 10 vääralt, et vastulausete osakonna otsus tehti hagejale teatavaks 20. juuli 2018. aasta tähitud kirjaga ja kaebuse esitamise lõivu tasumise tähtaeg möödus 20. septembril 2018, ei saa see viga siiski kaasa tuua

vaidlustatud otsuse tühistamist. Nimelt võib apellatsioonikoja järeldus, et kaebuse esitamise lõiv, mille makse saadi 24. detsembril 2018, oli tasutud hilinenult, põhineda 21. septembri 2018. aasta e-kirjaga teatamise kuupäeval, nagu nähtub vaidlustatud otsuse punktist 11.

79 Seega tuvastas apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 12 õigesti, et hageja kaebust vastulausete osakonna otsuse peale ei ole esitatud, leides sisuliselt, et isegi kui lähtuda hageja väidetud teatamise kuupäevast – mille Üldkohus käesolevas asjas sellisena tuvastas – nimelt 21. septembrist 2018, oli kaebuse esitamise lõiv, mille makse saadi 24. detsembril 2018, siiski tasutud hilinenult.

80 Kõiki eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb ainus väide tagasi lükata ja seega hagi tervikuna rahuldamata jätta, ilma et oleks vaja teha otsust hageja teise ja kolmanda nõude vastuvõetavuse kohta.

[…]

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (üheksas koda)

otsustab:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja Welmax + sp. z o. o. sp.k-lt.

Costeira Gratsias Kancheva

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 8. juulil 2020 Luxembourgis.

Allkirjad